

Groninger Sierduivenclub (G.S.C.) bestaat 70 jaar

Nederlands oudste vereniging van sierduivenfokkers

Voordat de Groninger Sierduiven Club bestond, was Groningen al een stad van sierduivenfokkers. Met Amsterdam behoorde het tot de steden waar de duivensport veel en graag bedreven werd.

Zo onwaarschijnlijk was dit ook weer niet, daar er veel scheepvaart vanuit de stad Groningen was naar de zuidelijke landen en met de Oostzee. Vandaar dat er veel rassen werden aangevoerd.

Maar de favorieten waren toch wel de Holle Kroppers en natuurlijk de Groninger Slenken, een ras waarvan de oorsprong niet vaststaat, maar die in elk geval in het grijs verleden ligt. De fokkers van deze rassen waren vroeger nogal fanatiek en erkenden geen andere rassen. Dat waren maar „mokken“.

In de stad Groningen waren zeer velen, die dit zeer specifieke Groninger ras fokten. Dat waren zeer speciaal de bewoners van de buurt „Achter de Wallen“, die zondags met hun dieren vliegwedstrijden hielden.

Toch waren er ook wel fokkers van Hollen en Slenken, die ook veel voelden voor showvogels en contact opnamen met fokkers van andere rassen. Het gevolg was, dat op 4 februari 1904 de Groninger Sierduiven Club werd opgericht, met als eerste voorzitter de Slenkenfokker Hui-zinga, een man, wiens vader en grootvader ook al Slenken hadden gefokt.

Voordat de Groninger Sierduiven Club werd opgericht, waren er elders al wel meer verenigingen die tentoonstellingen organiseerden. Maar dat waren overwegend gemengde verenigingen van hoofdzakelijk hoenderfokkers. In 1883 was b.v. „Ornis“ opgericht, die in 1885 gevolgd werd door „Avicultura“.

In 1904 werd dus de Groninger Sierduiven Club opgericht met in hetzelfde jaar nog gevolgd door de Hollandse Sierduiven Club en de Holle Krop-per Club. Veel leden telde de jonge vereniging in het begin nog niet, doch dat weerhield het clubbestuur niet om ook op landelijk niveau activiteiten te ontplooiën. In 1906 deed zich voor de tentoonstellende verenigingen een belangrijk feit voor, namelijk toen werd mede door toedoen van de GSC, het Hollandse Ringenbureau gesticht en vanaf die tijd kwam er ook meer ordening in het tentoonstellingswezen. Jammer was echter, dat in die tijd de Holl. Sierduiven Club en de Ned. Sierduivenbond doodbloeden. Kort daarop werd de Ned. Duivenfokkersbond opgericht, die echter ook geen levensvatbaarheid bleek te hebben. In 1922 kwamen weer enige sierduivenfokkers bijeen om de mogelijkheid te bespreken voor het oprichten van een landelijk overkoepelend orgaan. In het jaar daarop, in 1923, kwam die en weer met medewerking van de Gron. Sierduiven Club tot stand. Het werd de Bond van Ned. Sierduivenfokkersvere-

Foto van het GSC-be tuur, gemaakt in 1914 bij het 2e lustrum. V.l.n.r. de heren R. J. Bakker, secretaris van de GSC, de NNB en de NBS; P. Mulder, jarenlang voorzitter; H. W. Logman, bestuurslid en clubkeurmeester en M. v.d. Vaart, eveneens bestuurslid en clubkeurmeester

nigingen (NBS).

Ondertussen had de Gron. Sierduiven Club een fusie aangegaan met de Konijnenfokkersclub Gruno en de Groninger Pluimveeclub met het doel gezamenlijk tentoonstellingen te houden, echter met volledige zelfstandigheid binnen ieders vereniging. De daarop volgende tentoonstellingen bleken dadelijk een groot succes. Alleen de duiven waren er jaren met 12 à 1300 vogels. Eén en ander was voor een groot deel te danken aan de duivenman R. J. Bakker (91), die het in die jaren presteerde om 12.000 loten à 50 ct. aan de man te brengen, stad en land afstroopte om inzenders van duiven naar Groningen te brengen en een 5.000 tal bezoekers in de zaal wist te krijgen.

De tentoonstellingen in de Harmonie, de Kegelbaan van Smid en niet te vergeten Fongers Rijwielsschool (waar je kon leren fietsen) en later de traditie van de kersttentoonstellingen in de „Korenbeurs“ waren in 't hele land bekend.

Tegenslagen bleven ook niet uit, b.v. het uittreden van de Slenkenfokkers en het uittreden van de GSC uit de Noord-Ned. Bond, op welk uittreden echter onder de toenmalige voorzitter C. W. v. Calcar werd teruggelaten.

Op de vergaderingen van de GSC werden vroeger, evenals nu, veel duiven meegebracht om te bespreken. Een voordeel in dezen is geweest dat de GSC in al de jaren van haar bestaan steeds één of meerdere keurmeesters onder haar leden telde, waaronder de grootsten zoals H. W. Logman, Menno v.d. Vaart en de Slenkenspecialist Siersema. Na afloop van de vergadering werd

nog wel eens een borreltje gepikt bij caféhouder en duivenfokker Kerremans. Eén der leden, fokker van rode Meeuwen was eens een keer, toen hij door twee vrienden naar huis werd gebracht, niet helemaal fris meer. Hij was echter nog niet zo ver, dat hij zijn rode Meeuwen, die die avond besproken waren eerst in het hok kon laten. 's Morgens was echter zijn verwondering groot, toen zijn hok inplaats van rode zwarte meeuwen bevatte. De caféhouder Kerremans, fokker van zwarte meeuwen, had hem die kool gestoofd door de duiven te verwisselen.

Zoals vaak buurtbewoners bij een smid of schoenmaker de gebeurtenissen van de dag bespraken, zo hadden de Groninger duivenfokkers hun leugenbankje bij de duivenhouder en handelaar Biemold om daar hun successen te bespreken. Vele ouderen zullen nog met weemoed aan die tijd terugdenken.

De jaren in en na de laatste oorlog waren ook voor de Groninger fokkers een zware tijd. Toen daalde het aantal leden. Thans echter gaat er haast geen vergadering voorbij of er melden zich weer nieuwe leden. Deze vergaderingen worden sedert jaar en dag op de tweede dinsdag van iedere maand gehouden.

De Groninger Sierduiven Club bloeit en de leden werken samen vol goede moed naar een volgend lustrum, maar eerst nog aan de grote Jubileumshow, die evenals vroeger op de vanouds bekende plaats en tijd zal worden gehouden, nl. de kerstdagen in de Korenbeurs.

Usquert

JAN RIJPMAN,
voorzitter Gr. Sierd. Club